

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi E.M.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie o sygn.
III S 15/23,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 18 grudnia 2025 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

E.M. (dalej: „skarżący”) złożył skargę na przewlekłość postępowania przed
Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie o sygn. akt III S 15/23 i wniósł
o zasądzenie 20 000 zł”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na
naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu
przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i
postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz.
1725, dalej: „ustawa”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w
postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do

rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

2. W art. 6 ust. 1 ustawy określono, że skarga, poza spełnianiem wymagań przewidzianych dla pisma procesowego, winna także zawierać: żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz przytaczać okoliczności uzasadniające żądanie – art. 6 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy. Elementy te stanowią obligatoryjny składnik skargi i braki w tym zakresie nie podlegają konwalidacji w drodze wezwania do ich uzupełnienia, stanowią podstawę jej odrzucenia (art. 9 ust. 1 ustawy).

3. Przedmiotowa skarga, choć zawiera żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której dotyczy, to jednak poprzestaje na wskazaniu jej sygnatury nie przytaczając okoliczności uzasadniających żądanie skarżącego.

Z tego względu, w oparciu o art. 9 ust. 1 ustawy, skargę jako zawierającą nieusuwalne braki, należało odrzucić bez wzywania do ich uzupełnienia.

Aleksander Stępkowski

[K.O.]

[r.g.]